

عنوان مقاله:

ساختار معماری محله ای در بافتهای کویری ایران

محل انتشار:

همایش منطقه ای معماری کویر (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

احمد دانایی نیا - کارشناس ارشد مرمت و احیاء ابنیه و بافتهای تاریخی مدرس دانشکده معماری و

خلاصه مقاله:

انسان با بهره گیری از خرد اقلیمی و با درک صحیح از مکتب طبیعت، فضای معمارانه ای آفریده که امروزه مورد تحسین و تمجید همگان قرار گرفته است. در این میان بررسی نظام و الگوی ساخت معماری محله ای که خود حاصل همین درک است، از شاخصه های اصلی شناخت بافتهای کویری است. معماری کویر، معماری چهره به چهره است؛ از این نگاه کلیه المانهایی که دست به دست هم، محله و نهایتاً شهر را می سازند اگر چه به لحاظ کالبد و ساختار دارای نظم مستقل می باشند اما جملگی در ایجاد تعادل پایدار محلی و شهری در تلاشند. دیوار یک خانه از یکسو حایل محیط درون از بیرون است و به فضای داخلی محصوریت می بخشد و از سویی همین دیوار، جداره محله است که نهایتاً سیمای شهر را می سازد، لذا چگونگی رسیدن به یک فضا همان اهمیتی را دارد که بودن در فضا. معماری محله ای زاینده شعور بصری و درک عمیق انسان از محیطی است که مهمترین درس آموز او طبیعت است. آنچه به معماری محله ای نظام و سامان می دهد درک رفتاری و نیاز سنجی معمار از نیازهای منطقی انسانی است؛ بطوریکه توانسته به تمامی خواسته های معنوی و مادی شهروندان، پاسخ مثبت دهد. در این مقوله سعی بر این است تا ضمن تبیین مفهوم محله در ساختار شهر، به ویژگی های معماری محله ای نظیر محرمیت، نحوه استقرارریال سلسله مراتب دسترسی، ویژگی های بصری، تباين، انطباق با محیط، شعاع دسترسی و ... بعنوان بخشی از توسعه پایدار شهری پرداخته شده و به نوعی روشهای ارتباط بصری سازگار و همگون میان فضاها را بازنمایی نماییم.

کلمات کلیدی:

محله، شهر، کالبد، محیط، انسان، نیازهای رفتاری، پاسخ محیطی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/57362>

